

ankstesniais dešimtmečiais vykdytos praktikos, Vengrijos teisėjams pagal įstatymą mokamas mažesnis darbo užmokestis negu atitinkamos kategorijos prokurorams, turintiems tokį patį pareigybės lygį ir darbo stažą, ir kai, atsižvelgiant į šalies ekonominę situaciją, jų atlyginimai apskritai neatitinka jų vykdomų funkcijų svarbos, ypač atsižvelgiant į diskrecija grindžiamą priedų mokėjimo praktiką, taikomą aukštas pareigas užimančių tarnautojų atžvilgiu?

- 3.B** Jeigu atsakymas į pirmesnę klausimą būtų teigiamas, ar minėtas teisminių institucijų nepriklausomumo principas turi būti aiškinamas taip, kad tokiomis aplinkybėmis negali būti garantuojama teisė į teisingą bylos nagrinėjimą?
- 4/A.** Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 267 straipsnį reikia aiškinti taip, kad šiai nuostatai prieštarauja nacionalinio teismo sprendimas, kuriuo, vykstant procesui paskutinės instancijos teisme, per kurį siekiama suvienodinti valstybės narės teismų praktiką, nedarant poveikio atitinkamos nutarties teisinei galiai, žemesnės instancijos teismo nutartis, kuria buvo pradėtas procesas dėl prejudicinio sprendimo priėmimo, pripažįstama neteisėta?
- 4/B.** Jeigu atsakymas į klausimą 4/A būtų teigiamas, ar Europos Sąjungos Sutarties (ESS) 267 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas turi netaikyti priešingų aukštesnės instancijos teismo sprendimų ir principinių pozicijų, suformuluotų siekiant užtikrinti teisės vienodumą?
- 4/C.** Jeigu į klausimą 4/A būtų atsakyta neigiamai, ar tokiu atveju sustabdytas baudžiamosios bylos nagrinėjimas gali būti tęsiamas vykstant procesui dėl prejudicinio sprendimo priėmimo?
- 5.** Ar ESS 19 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje įtvirtintą teismų nepriklausomumo principą ir Teisingumo Teismo jurisprudenciją reikia aiškinti taip, kad, atsižvelgiant į SESV 267 straipsnį, iškeliant drausmės bylą teisėjui dėl to, kad jis pradėjo procesą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo, šis principas yra pažeidžiamas?

(¹) 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010, p. 1).

(²) 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012, p. 1).

2019 m. rugpjūčio 13 d. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Vikingo Fővállalkozó Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Byla C-610/19)

(2020/C 95/06)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Vikingo Fővállalkozó Kft.

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nacionalinis teisinis aiškinimas ir praktika, pagal kuriuos, jei yra tenkinami materialiniai teisės į atskaitą reikalavimai, nepakanka vien turėti sąskaitos faktūros, kurios turinys atitinka 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (¹) 226 straipsnio reikalavimus, o tam, kad teisėtai įgyvendintų savo teisę į mokesčio atskaitą pagal aptariamą sąskaitą faktūrą, apmokestinamasis asmuo turi turėti papildomus dokumentinius įrodymus, kurie ne tik turi atitikti Direktyvos 2006/112 nuostatas, bet ir atitikti nacionalinės

teisės aktų dėl buhalterinės apskaitos principus ir specialias nuostatas patvirtinamųjų dokumentų srityje, pagal kuriuos reikalaujama, kad kiekvienas sandorių grandinės narys fiksuotų ir kartu pateiktų išsamią informaciją apie ekonominį sandorį, kuris pagrindžiamas tais patvirtinamaisiais dokumentais, yra suderinami su Direktyvos 2006/112 168 straipsnio a punktu ir 178 straipsnio a punktu, siejamais su tos pačios direktyvos 220 straipsnio a punktu ir 226 straipsniu, ir su veiksmingumo principu?

2. Ar nacionalinis teisinis aiškinimas ir praktika, pagal kuriuos vykdant grandininį sandorį, neatsižvelgiant į jokiais kitas aplinkybes, vien dėl to, kad sandoris yra toks, kiekvienas iš grandinės narių privalo tikrinti jų vykdomo ekonominio sandorio elementus ir padaryti iš šio tikrinimo išvadas apie kitą apmokestinamąjį asmenį, veikiantį kitoje grandinės stadijoje, ir atsisakoma suteikti apmokestinamajam asmeniui teisę [į PVM atskaitą] vien dėl to, kad grandinės sukūrimas, nors tai nedraudžiama pagal nacionalinę teisę, nebuvo pagrįstas ekonominiu požiūriu, yra suderinami su Direktyvos 2006/112 nuostatomis [dėl PVM atskaitos] ir su mokesčių neutralumo bei veiksmingumo principais? Ar šiomis aplinkybėmis grandininio sandorio atveju kai nagrinėjamos objektyvios aplinkybės, kurios galėtų pateisinti atsisakymą suteikti teisę [į PVM atskaitą], nustatant ir vertinant įrodymų, kuriais grindžiamas atsisakymas suteikti teisę į PVM atskaitą, reikšmingumą ir įrodomąją galią, gali būti taikomos tik Direktyvos 2006/112 ir nacionalinės teisės nuostatos dėl atskaitos kaip materialinės normos, kuriose nurodytos faktinės aplinkybės, svarbios nustatant faktinį pagrindą, ar taip pat turi būti taikomos atitinkamos valstybės narės nuostatos buhalterinės apskaitos srityje, kaip specialiosios normos?
3. Ar nacionalinis teisinis aiškinimas ir praktika, pagal kuriuos atsisakoma suteikti teisę [į PVM atskaitą] apmokestinamajam asmeniui, kuris naudoja prekes savo apmokestinamiesiems sandoriams valstybėje narėje, kurioje jis įvykdo tuos sandorius, ir kuris turi Direktyvą 2006/112 atitinkančią sąskaitą faktūrą, remiantis tuo, kad jis nežino visų kitų grandinės narių įvykdyto [sandorio] elementų, arba aplinkybėmis, kurios susijusios su grandinės nariais, veikiančiais anksčiau nei sąskaitą faktūrą išrašęs asmuo, ir kurioms apmokestinamasis asmuo negalėjo daryti jokios įtakos dėl ne su juo susijusių priežasčių, ir pasinaudoti teise į [PVM atskaitą] taikomas reikalavimas, kad apmokestinamasis asmuo, remdamasis pagrįstai jo turimomis priemonėmis, įgyvendintų bendrą tikrinimo pareigą, kuri turi būti vykdoma ne tik sudarant sutartį, bet ir ją vykdant bei įvykdžius, yra suderinami su Direktyvos 2006/112 nuostatomis [dėl PVM atskaitos] ir su mokesčių neutralumo bei veiksmingumo principais? Ar šiuo atveju apmokestinamasis asmuo privalo susilaikyti nuo pasinaudojimo teise [į PVM atskaitą], kai dėl kažkokio sąskaitoje faktūroje nurodyto ekonominio sandorio elemento jau sudarius sutartį, ją vykdant arba įvykdžius paaiškėja pažeidimas arba jis sužino apie aplinkybę, dėl kurios atsisakoma suteikti teisę [į PVM atskaitą] pagal mokesčių institucijos praktiką?
4. Atsižvelgiant į Direktyvos 2006/112 nuostatas [dėl PVM atskaitos] ir veiksmingumo principą, ar mokesčių institucija turi išsamiai nurodyti kas sudaro sukčiavimą mokesčiais? Ar pagrįsta tai, kad mokesčių institucija mano, jog grandinės narių klaidos ir pažeidimai, neturintys pagrįsto priežastinio ryšio su teise į [PVM atskaitą], yra įrodymai, kad sukčiavimas mokesčiais, kuo remiantis, atsižvelgiant į tai, jog dėl šių klaidų ir pažeidimų sąskaitos faktūros turinys pasirodo esąs mažai tikėtinas, darytina išvada, kad apmokestinamasis asmuo žinojo arba turėjo žinoti apie sukčiavimą mokesčiais? Sukčiavimo mokesčiais atveju, ar pateisinama tai, kad apmokestinamasis asmuo privalo atlikti pirmiau nurodytos apimties ir išsamumo patikrinimą, ar vis dėlto šia pareiga viršijami veiksmingumo principo reikalavimai?
5. Ar sankcija, kurią sudaro atsisakymas suteikti teisę [į PVM atskaitą] ir įpareigojimas sumokėti mokesstinę baudą, lygią 200 % mokesčio skirtumo, yra proporcinga, kai tiesiogiai dėl apmokestinamojo asmens teisės [į PVM atskaitą] nebuvo prarasta jokių išdo lėšų? Ar reikia įvertinti kurios nors iš *az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény* (2003 m. Bendrasis mokesčių administravimo įstatymas XCII; toliau – BMAI) 170 straipsnio 1 dalies trečiame sakinyje nurodytų aplinkybių buvimą, kai apmokestinamasis asmuo pateikė mokesčių institucijai savo turimus dokumentus ir į mokesčių deklaraciją įtraukė savo išrašytas sąskaitas faktūras?
6. Jei iš pateiktų atsakymų į prejudicinius klausimus matyti, kad nacionalinės teisės aiškinimas po bylos, kurioje priimta 2016 m. lapkričio 10 d. Nutartis *Signum Alfa Sped* (C-446/15, EU:C:2016:869), ir remiantis šia byla taikoma praktika yra nesuderinami su Direktyvos 2006/112 nuostatomis [dėl PVM atskaitos] ir atsižvelgiant į tai, kad pirmosios instancijos teismas negali pateikti prašymo priimti prejudicinį sprendimą kiekvienoje byloje, ar remiantis Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu galima teigti, kad apmokestinamųjų asmenų teisė pareikšti ieškinį teisme dėl nuostolių ir žalos atlyginimo užtikrina jų tame straipsnyje įtvirtintą teisę į veiksmingą teisminę gynybą ir nešališką teismą? Ar šiomis aplinkybėmis reikia aiškinti taip, kad byloje *Signum Alfa Sped* priimtos nutarties formos pasirinkimas reiškia, jog klausimas jau yra

išspręstas Bendrijos teisėje ir išaiškintas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje ir kad todėl jis yra akivaizdus, ar, jeigu pradėtas naujas procesas, tai reiškia, jog klausimas liko nevisiškai aiškus ir dėl to vis dar reikia kreiptis į Teisingumo Teismą, kad jis priimtų prejudicinį sprendimą?

(¹) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1).

**2019 m. rugpjūčio 13 d. Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas
priimti prejudicinį sprendimą byloje Crewprint Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Byla C-611/19)

(2020/C 95/07)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Crewprint Kft.

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nacionalinis aiškinimas ir praktika, pagal kuriuos mokesčių institucija atsisako suteikti [teisę į PVM atskaitą] dėl šalių sudaryto ekonominio sandorio, motyvuodama tuo, kad laiko, jog šių šalių santykių forma yra sukčiaujama (rangos sutartis), nes dėl jos atsiranda teisė į atskaitą, todėl pagal [Bendrojo mokesčių kodekso] 1 straipsnio 7 dalį ši sandorį kvalifikuoja kaip veiklą, dėl kurios neatsiranda teisė į atskaitą (tarpininko veikla), manydama, kad šalių elgesiu siekiama išvengti mokesčių, atsižvelgiant į tai, kad sąskaitos faktūros gavėjo vykdoma veikla nebūtinai turėjo turėti [tokią verslo formą], nes galėjo būti vykdoma ir kaip tarpininko, atitinka Direktyvos 2006/112 (¹) nuostatas [dėl PVM atskaitos] ir mokesčio neutralumo principą? Ar šiomis aplinkybėmis tam, kad būtų taikoma [PVM atskaita], apmokestinamieji asmenys privalo pasirinkti ekonominę veiklą, dėl kurios jiems tenka didesnė mokesčių našta, ir ar tai yra piktnaudžiavimas, jei naudodamiesi savo sutarčių sudarymo laisve kitais nei mokesčių teisėje įtvirtinti tikslais pasirenka sutartinę šių apmokestinamųjų asmenų vykdomos ekonominės veiklos formą, dėl kurios kartu atsiranda jų nesiektas poveikis, t. y. teisė į mokesčio atskaitą?
2. Ar nacionalinis aiškinimas ir praktika, pagal kuriuos tais atvejais, kai apmokestinamasis asmuo, siekiantis pasinaudoti teise [į PVM atskaitą], atitinka materialines ir formalias sąlygas [šiai atskaitai taikyti] ir ėmėsi reikalaujamų priemonių prieš sudarydamas sutartį, mokesčių institucija atsisako suteikti teisę į PVM atskaitą motyvuodama tuo, kad, jos nuomone, grandinės kūrimas yra nereikalingas ekonominiu požiūriu ir dėl to yra nesąžininga praktika, nes subrangovas, nors ir pajėgus teikti paslaugas, joms teikti pasitelkė kitus subrangovus dėl priešasčių, nesusijusių su mokesčiais, ir kad apmokestinamasis asmuo, norintis pasinaudoti teise [į PVM atskaitą], tuo metu, kai priėmė paslaugas, žinojo, kad jo subrangovas dėl darbuotojų ir materialinių išteklių trūkumo teiks paslaugas pasitelkdamas savo subrangovus, atitinka Direktyvos 2006/112 nuostatas [dėl PVM atskaitos] ir mokesčio neutralumo principą? Ar atsakymui turi įtakos tai, kad apmokestinamasis asmuo arba jo subrangovas įtraukė į grandinę subrangovą, su kuriuo jie turi tiesioginių santykių arba juos sieja asmeniniai ar organizaciniai santykiai (asmeninė pažintis, giminystės ryšiai arba tas pats savininkas)?